

bestemmelse herom blev indsat i § 43, hvorefter loven skulle optages til revision i folketingsåret 1964-65, og naturfredningskommissionen blev nedsat ved årsskiftet 1961-62.

Bestemmelsen i § 43 blev ændret ved lov nr. 151 af 21. april 1965, således at forslag om revision af loven skal fremsættes i indeværende folketingssamling.

Det er med nogen beklagelse, at jeg, som i sidste folketingssamling gav udtryk for en forventning om, at naturfredningskommissionen ville have afsluttet sit arbejde i løbet af 1965, nu ser mig nødsaget til at fremsætte et lovforslag om en yderligere udskydelse af revisionsfristen.

Som det er det høje ting bekendt fra fremsættelsen sidste år, har kommissionen en omfattende opdeling i arbejdsgrupper, der skal behandle de enkelte emner, f. eks. skov og strand, veje, reklamer, ferske vande, reservater o. s. v., og kommissionen har lidt det tab, at den drivende kraft i disse arbejdsgrupper og det underudvalg, under hvilket de henhørte, formanden for naturfredningsrådet, professor Ragnar Spærck, afgik ved døden i juni 1965. Dette har medført en betydelig forskydning i og forsinkelse af kommissionens arbejdsprogram.

Der er forskellige andre momenter, der på linje hermed har vanskeliggjort arbejdet for naturfredningskommissionen.

Den nugældende lovs i 1959 gennemførte bestemmelser om *fredningsplanlægning*, har vist sig at være en betydelig landvinding, og det arbejde, fredningsplanudvalgene har udført, har bidraget meget til at klarlægge forudsætninger og mål for fredninger og landskabsfriholdelser. Fredningsplanlægningens organisation har således demonstreret sin værdi, men har samtidig vist et behov i alt fald på længere sigt for en koordinering med anden planlægningslovgivning og andre planlægningsorganers virksomhed.

Det bidrag, som det af boligministeriet nedsatte udvalg og planlægningslovgivningen fremkom med i maj 1965, svarede ikke til de oprindelige forventninger ved udvalgets nedsættelse. De helt skitse-mæssige forslag, udvalget fremkom med i sin beretning, og de mange forskellige opfattelser og mindretalserklæringer, der kom til udtryk, medførte, at udvalgsberetningen i første række blev et led i den stadige debat om planlægningsspørgsmålene og herunder også om planlægningsbestemmelsernes eventuelle administration ved regionale organer. Dette må også ses i sammenhæng med de stedfindende overvejelser om den kommende kommunale struktur, hvor det fortsat står åbent, hvordan det administrative kommunale grundlag vil blive.

Naturfredningskommissionen har måttet tage til efterretning, at forskellige forudsætninger for dets overvejelser fortsat er flydende. Kommissionen har dog draget den fordel heraf, at den nu har koncentreret sig om en teknisk gennemgang af naturfredningsloven.